

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

gegužės

8 d.

Antradienis

Nr. 52 (3942)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Kai sumaniai rikiuojami darbai

Pirmadienį Levaniškio kolūkyje buvo susumuoti pavasario darbų eigos pirmosios savaitės socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Viskrinių traktorių grupėje pirmoji vieta ir 50 rublių piniginių premijų atiteko amoniakinio vandens įterpėjui mechanizatoriui Jonui Jakubėnui, dienos išdirbio normas kasdien vidutiniškai įvykdžiusiam 114 procentų. „Belarus“ markės traktorių grupėje geriausiai sekėsi Valerijui Kazlauskui bei Marijanui Jerimčiui, užėmusiems atitinkamai pirmą ir antrą vietas. Nedaug nuo jų atsiliko sėjęs Albinas Pranskūnas ir su trąšų pakrovėju besidarbuojantis Julius Mincė, kuriems taipogi buvo įteiktos piniginių premijos.

— Veiksmingas socialisti-

nis lenktyniavimas — tai viena iš pagrindinių sąlygų našiai ir ritmingai pavasario darbų eigai, — įsitikinęs kolūkio pirmininkas Sergejus Samšonkovas.

Reikia pasakyti, kad tam daug padeda ir sumaniai įdiegtas srovinis visų lauko darbų kompleksas. Antai viename ir tame pačiame lauke iškart paskui dirvas kultivuojančius traktorius galima išvysti tris amoniakinio vandens įterpimo mechanizmus. Į nepriekaištingai paruoštą lauką tuoj pat išvažiuoja visi 6 ūkio sėjęjai. Srovinės darbų rikiuotės nauda neabejotinai. Todėl neatsitiktinai šiam metui Levaniškio kolūkio žemdirbiai jau pasėjo 86 proc. grūdinių kultūrų, 63 proc. daugiamečių žolių, 33 proc. linų. A. Vilimas

Apsėta du trečdaliai dirvų

Daugiau kaip 600 hektarų grūdinėmis kultūromis apsėtų laukų šiandieną „Atžalyno“ kolūkio žemdirbių sąskaitoje. Tai sudaro apie du trečdalius viso planuojamo apsėti ploto.

I dirvų paruošimo sėjai barus atžalyniečiai nukreipė patyrusius mechanizatorius Miką Kolupailą, Stasį Palavenį, Fiodorą Kanonovą, Leoną Murauską ir kitus vyrus, kurių keletas dirbuoja su galingais T-150 markės traktoriais, kuriems sumontuoti plačiabariai agregatai. Pavasario darbų karštymetyje už traktorių vairo sėdo ir kai kurie automašinių vairuotojai: Borisas Apčinkovas, Vytautas Imbrasas bei kiti.

Ūkyje įsigalėjo gera tradicija: iš paskos dirvos ruošėjams organizuoti akmenų nurinkimą. Po to į lauką išsiskubina sėjęjai Stasys Navickas, Julius Vėbra, Vladas Stankevičius, Alfonsas Andriūnas ir kiti jų darbo draugai. Jeigu bus palankūs darbai orai, dar šią savaitę ūkio šeimininkai kupini ryžto užbaigti vasarojaus sėją.

V. Limaltė

Gegužės 9-oji — Pergalės šventė

J. Buivido plakatas (ELTA)

Pergalės šventė

† Mūsų šalis tapo svarbiausiąja jėga, užkirtusia kelią vokiškajam fašizmui I pasaulinį viešpatavimą. Tarybinė liaudies, iškovojo Didžiąją Tėvynės karą pergalę prieš stiprų ir klastingą priešą, ne tik apgynė savo socialistinę Tėvynę, bet ir įnešė lemiamą indėlį išvaduojant Europos tautas nuo fašistinės priespaudos.

† 1418 dienų ir naktų vyko tarybinės liaudies Didysis Tėvynės karas prieš fašistinę Vokietiją ir jos sąjungininkus.

† Tarybinų Ginkluotųjų pajėgų pergalė 1944 m. davė įžymių politinių ir karinių rezultatų. Buvo visiškai išvaduoti Tarybų Sąjungos teritorija ir atkurta valstybinė

siena nuo Barenco iki Juodosios jūros.

† Tarybinė veikiantoji armija (be Karinio jūrų laivyno ir Priešlėktuvinės gynybos karluomenės) 1945 m. pradžioje turėjo apie 6,4 mln. žmonių, 100,4 tūkstančių pabūklų ir minosvaidžių, apie 11,8 tūkstančių tankų ir savaeigių pabūklų, 12,7 tūkstančių kovos lėktuvų.

† 1945 m. balandžio 29 d. tarybinė karluomenė pradėjo mūšį už Reichslagą. Gegužės 2 d. Berlyno įgulos likučiai kapitulavo. 1945 m. gegužės 8 d. Berlyno priemiestyje Karlsruhte buvo pasirašytas fašistinės Vokietijos ginkluotųjų pajėgų besąlyginės kapituliacijos aktas.

† Karo pabaigoje daugiau kaip 3 milijonai komunistų — daugiau kaip pusė partijos narių — buvo frontė.

† Antrojo pasaulinio karo metais mūsų šalies Ginkluotosios pajėgos padėjo išsivaduoti iš fašistinių ir japoniškųjų grobių vienuoliškai Europos ir Azijos valstybių, kuriose gyveno 200 milijonų žmonių. Daugiau kaip 3 milijonai Tarybinės armijos karių žuvo, vaduodami Europos ir Azijos tautas.

† Kare žuvo daugiau kaip 20 milijonų tarybinų žmonių, tai sudarė 40 procentų visų žmonių nuostolių. Antrajame pasauliniame kare

ŽINIOS

apie pavasario sėjos eigą rajono ūkiuose 1979 m. gegužės mėn. 7 d. (proc.)

Ūkio pavadinimas	Viso vasarinių	Grūdinių ankštinių grūdams	Bulvių	Daug. žolių įsėtis	Ūkio pavadinimas	Viso vasarinių	Grūdinių ankštinių grūdams	Bulvių	Daug. žolių įsėtis
Andrioniškio	23	39	—	—	Skiemonių	9	14	7	—
„Anykščių šilėlio“	12	18	38	—	Surdegio	30	49	12	40
„Atėities“	19	31	—	—	Svėdasų	41	59	40	—
„Atžalyno“	42	64	—	22	„Svyturio“	16	25	—	26
„Aukštakalnio“	36	56	—	—	„Už taiką“	20	33	—	45
„Aušros“	36	57	—	—	„Vienybės“	26	44	—	—
„Ažuolo“	10	19	—	—	Kolūkiuose:	27	43	15	13
Cerniachovskio	16	28	—	—	Jakšišio t. ūkio	34	52	3	5
„Gegužės pirmosios“	26	43	—	20	Naujasodžio t. ūkio	27	37	—	—
„Gimtosios žemės“	36	63	32	30	Raguvėlės t. ūkio	30	56	—	—
„Gintaro“	43	74	—	—	Stakšūniškio t. ūkio	28	40	—	56
K. Staro	27	47	—	—	Sodininkystės t. ūkio	19	26	—	—
Kurklių	29	40	15	9	Elmininkų eksp. ūkio	31	43	13	6
„Lenino keliu“	3	32	—	—	Valstyb. ūkiuose:	29	42	4	15
Levaniškio	54	86	—	63	Aknystų pagalb. ūkio	30	58	—	—
M. Melnikaitės	23	37	20	21	RAJONE:	27	43	12	13
„Nevežio“	19	28	27	43					
„Pirmyn į komunizmą“	36	58	—	—					
„Puntuko“	9	12	12	33					

Anykščių rajono valstybinės statistikos
informacinė skaičiavimo stotis

LKP Anykščių rajono komitete

Tobulinti liaudies švietimo darbą

LKP Anykščių rajono komiteto biuras apsvaistė klausimą „Apie Anykščių rajono vykdomojo komiteto Liaudies švietimo skyriaus administracijos ir pirminės partinės organizacijos veiklą, įgyvendinant TSKP XXV suvažiavimo iškeltus uždavinius“.

Biuras pažymėjo, kad Rajono liaudies švietimo skyriaus administracija ir pirminė partinė organizacija atliko nemažą teigiamą darbą, vykdydami liaudies švietimo darbuotojams TSKP XXV suvažiavimo, LKP CK VII plenumo ir kitose partijos ir vyriausybės nutarimuose iškeltus uždavinius. Sėkmingai rajone sprendžiami visuotinio vidurinio mokykloje įgyvendinimo klausimai 99,7 proc. dieninių ir 100 proc. vakarinių bendrojo lavinimo

mokyklų aštuonias klases baigusiu moksleivių toliau siekia vidurinio mokslo. Pastaraisiais metais rajono mokyklose pakilo bendras moksleivių pažangumas ir 1978 metais jis siekė 99,7 proc., žymiai sumažėjo moksleivių antramečiavimas.

Rajono liaudies švietimo skyrius ir jo pirminė partinė organizacija deramą dėmesį skiria mokyklų vadovų ir mokytojų kadrų komplektavimui bei jų kvalifikacijos kėlimui. Visi rajono mokyklų direktoriai bei 96,1 proc. direktorių pavaduotojų turi įgiję aukštąjį išsilavinimą. Aukštąjį išsilavinimą taip pat turi visi visuomenės mokslo dėstantys pedagogai, 80–82 proc. mokytojų su aukštojo išsilavinimu dėsto istoriją, lietuvių ir rusų kalbas bei literatūrą, o 47 mo-

kytojai, neturintys aukštojo išsilavinimo, dabartiniu metu neakivaizdiniu būdu mokosi aukštosios mokyklose.

Sprendžiant jaunimo profesinio orientavimo problemas bei organizuojant moksliviams vasaros metu darbo ir poilsio stovyklas, Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai ir mokyklų vadovai taip pat bendradarbiauja su ūkių ir organizacijų vadovais bei profesiniais mokytojų organizacijomis. Nemažas rūpestis skiriamas rajono liaudies švietimo įstaigų materialinei bazei stiprinti, geresniam mokyklų aprūpinimui vaizdinėmis ir techninėmis priemonėmis.

Tačiau LKP Anykščių rajono komiteto biuras, priimdamas svarstyti klausimų nutarimą, nurodė ir Liaudies

švietimo skyriaus administracijai bei pirminės partinės organizacijos darbe pasireikšiančius trūkumus. Vis dar pasigendama skyriaus veikloje nuoseklesnio ir sisteminio darbo planavimo, o skyriaus mokyklų inspektoriatui dar nepakankamai organizuoja mokyklose patikrinimus, ne visada suteikia vietose, kvalifikuotą pagalbą. Dar esama nemaža neišspręstų problemų, susijusių su mokytojų kadrų kokybinės sudėties gerinimu. Todėl neatitinka šiuolaikinių reikalavimų kokybinė sudėtis mokytojų, dėstančių I-III-ose klasėse bei pamokose, susijusiose su darbinio įgūdžių skiepijimu moksleiviams.

Biuras pabrėžė, jog rajono Liaudies švietimo skyriui

ir pirminei partinei organizacijai tikslinga geriau panaudoti galimybes, kad būtų daugiau nukreipiama moksleivių mokyti į žemės ūkio profilio technikumus ir aukštesias mokyklas, kad sekmingiau būtų vykdomos pasiuntimo mokyti į kaimo profetines mokyklas planinės užduotys, kurios pastaraisiais metais, deja, dar nebūdavo įgyvendinamos.

Liaudies švietimo darbuotojų profesinės rajoninės komitetas nepanaudoja visų efektyvių priemonių ir darbo formų socialistinio lenktyniavimo sąjūdžiui suaktyvinti mokyklose bei teigiamam patyrimui šioje srityje propaguoti. Kai kuriose rajono mokyklose dar yra silpna

nukelta į p. 101.

Kad nebūtų nežinomų kapų...

Po žaluma besidabinančiais lieknais beržais Kurklių karių kapinėse išsisi 187 Tarybinės Armijos kariai, žuvę Didžiojo Tėvynės karo metais vaduojant miestelį ir jo apylinkes. Jų amžiną poilsį čia saugo obeliskų eilės, tyliai šnarčios beržų šakos, viduryje kapų kritusiųjų atminimo sargybon sustojęs paminklas tarybiniam kariui-įsivadotojui... Jų amžiną rimų Kurkliuose saugo ir vietinių gyventojų, moksleivių didi pagarba tiems, kurie taip ir nebesulaukė Pergalės saluto...

Prieš geroką dešimtmetį Kurklių vidurinės mokyklos moksleiviai ir pedagogai pasiryžo surasti kritusiųjų karių artimuosius, gimines, kreipėsi į archyvų darbuotojus, rašė į laikraščių redakcijas, gavę adresus siuntė laiškus žuvusių karių giminiams. Dabar mokykloje susikaupė daugybė brangių relikvijų, nuotraukų, laiškų, kuriuos atsiuntė žuvusiųjų karių tėvai, broliai, seserys, sunus, dukros, anūkai...

Svečių atsiliepimų knygoje — moksleiviams už jų kilnų darbą dešimtys nuosirdžių padėkų, kurias čia įrašė

šė kasmet atvykstantys aplankyti savo artimųjų kapų įvairių tautybių žmonės iš Ukrainos, Baltarusijos, Rusijos Federacijos ir kitų broliškiųjų tarybinių respublikų.

„Labai sujaudinta Jūsų rūpesčiu, Jūsų dideliu darbu prižiūrint broliškas kapines, kur amžinu miegu miega mūsų sunus, atidavė savo gyvenimą — patį brangiausią turtą už kitų laimę...“ — rašo maskvietė Nadežda Sinejiko, atvykusi aplankyti savo brolio — devyniolikmetčio kario Kolios Cernecovo, savanoriu išėjusio į frontą ir žuvusio 1944 metų liepos 25-ąją, kapo. Viktoras Kolumijecas, kurio tėvas palaidotas Kurkliuose, kario Josifo Ovsijenkos dukrė Lidija iš Rostovo prie Dono, pabuvojusi prie savo vyro kapo mokytoja Nadežda Buger iš Chersono, žuvusio Stepono Dolgovo šeima taip pat išreiškė panašią padėką.

Daugelis į Kurklius atvyksta nebe pirmą kartą. Tarp karių artimųjų ir kurklicijų užsimezga graži ir nuosirdi draugystė. Stai, savo tėvo kapą dažnai aplanko Aleksandras Simonovas

su šeima iš Baltarusijos TSR Vitebsko miesto. Simonovų šeima labai susidraugavo su mokytojos Anelės Stimbirienės šeima, pasikeičia suvenyrais, rašo vieni kitiems laiškus. Dailės mylėtoja mokytoja A. Stimbirienė savo draugams dabar ruošia gražią dovaną — ji tapo Kurklių karių kapinės. Sis piešinys netrukus papuos Simonovų butą.

Iš Chersono atvykę kritusio kario Deniso Pulineco artimieji: žmona, brolis, dukrė, sūnus taip pat labai nuosirdžiai susidraugavo su jaunaisiais pėdsakais. Išvažiuojant į namus, kurkliciai įdėjo jiems dovanų — dvi lietuviškas eglaites, kurios dabar pasodintos auga Chersono žemėje. O iš Chersono į Kurklius atkeliavo siuntinys su tulpių svogūnėliais. Gėles moksleiviai pasodino ant broliškų kapų...

Doneckietė Varvara Gladkova, atsidėkodama kurkliciams už tai, kad jie prižiūri jos tėvo Maksimo Lyfenkos kapą, dovanojo mokyklai puošnų nuotraukų, savo tėvo buvusio šachtininko darbo knygelę, profsąjungos nario bilietą, iš fronto žmogui rašytą laišką: „Rašyk, nors ir labai sunku. Tau, brangioji, dirbti, vaikus mokyti ir auklėti. Kaip nors pragyvensim karą, grįšiu, viskas bus gerai. Dabar turime kovoti iki pergalės...“.

Aštuoniasdešimtmetė senutė Ana Krasnova iš Novočerkasko, nebedama metų naštos, net keletą kartų apsilankė Kurkliuose, nes čia palaidotas jos vienintelis sunus komjaunuolis, gvardijos vyresnysis seržantas Nikolajus Krasnovas. Motina prie sunaus kapo atvežė rusiškos žemės žiupsnelį, vainiką, o mokiniams — lauktuvių. Dovanu senutė kario motina mokiniams niekad nepamiršta. Stai, sužinojo, kad vienos klasės spalvukai ruošiasi tapti pionieriais, ir pionierių būrį pavadinti. Nikolajaus Krasnovo vardą, visiems moksleiviams padovanojo po pionierišką kaklaraištį. Ant jų moksleiviai užrašė: „Krasnovo motinos dovaną“. Ir užsiriša tuos kaklaraiščius tik per didžiąsias šventes... Motina atve-

Septintokai tvarko karių kapines.

Autoriaus nuotraukos

žė ir Novočerkasko Lenino ordino elektros garvežių gamyklos daugiataurazinį laikraštį „Vperiod“, kuriame išspausdinta kario nuotrauka, pasakojimas apie jį, cituojami iš fronto siųsti laišukai. Tų laiškų negali skaityti nesijaudindamas.

„1943. 7. 11. Brangi mama! Stai aš ir fronte. Stipriai mušame fašistus. Tikrai taip mes galime laimėti...“.

„1944. 5. 4. Esu priešakinėje pozicijoje. Kai tu, brangi mama, skaitysi šį laišką, mes jau busime nugalėję priešą, nes dabar ruošiamės puolimui... Aš einu į mūsų tikėdamas pergale, už brangios Komunistų partijos reikalą. Bučiuoju, Kolja“.

„1944. 7. 6. Kaip džiaugiuosi, brangioji mama, kaip esu linksmas. Ir kaip nesi-džiaugsi, jei gavau iš tavęs žinutę. Skaityk ir dar kartą skaityk... Toli aš nuo gimtųjų namų, nuo tėviškės. Bet nieko, netrukus susitiksim. Iki pergalės ne taip jau toli...“.

Tai buvo paskutinis komjaunuolio laiškas. Neilgai trukus motina jau skaitė pranešimą, kad jos sunus, ištikimas karinei priesaikai, didvyriškai žuvo... Tik praėjus daugeliui metų moksleivių dėka A. Krasnova sužinojo savo sunaus amžino poilsio vietą...

Septintos klasės (šios klasės mokiniai dabar šeiuoja ir tvarko karių kapines, palaiko ryšius su karių giminėmis) auklėtoja lietuvių kalbos ir literatūros mokyto-

ja Nijolė Zaukevičienė laiškų, dovanų galėtų parodyti labai daug. Apie internacionalinį, karinį-patriotinį darbą tikrai yra ką papasakoti. Tikrai yra kuo pasididžiuoti. Kurkliciai nekantriai laukia rugsėjo pmosios, kai duris atvers nauja vidurinė mokykla. Tuomet jie įkurs muziejų ir jame patalpins visus gautus laiškus, karių nuotraukas, kitus eksponatus. O dabar kol kas moksleiviai Rita Imbrasaitė, Violeta Bulotaitė, Rita Gliudelytė, Saulius Ramanauskas, Vida Slaitytė, Alvydas Laurikėnas, Vitenis Grimauskas ir kiti ruošia albumus, susirašinėja su karių giminėmis, užrašo kritusiųjų Kurklių vaduotojų autobiografijas. Į TSRS Gynybos ministerijos Centrinį archyvą vėl iškeliauja nauji užklausimai. Kitaip ir negali būti. Dar daugelio besilaukiančių Kurklių kapinėse biografinis yra nežinomas. O juk

Vyt. Bagdonas

Kaip geriau pasiruošti Pergalės dienos minėjimui — šiuos klausimus aptarinėjo mokytoja Nijolė Zaukevičienė (dešinėje) drauge su moksleivėmis Rita Imbrasaitė, Violeta Bulotaitė, Vida Slaitytė.

Tobulinti liaudies švietimo darbą

atkel tai iš įpusl

mokomųjų kabinetų, ypač profiluoto mokymo kabinetų, materialinė bazė, o sprendžiant šiuos uždavinius ne visada mokyklų kolektyvai susilaukia konkrečios paramos iš šefuojamų ūkių.

LKP rajono komiteto biuro nutarimė pažymėta, jog kai kurių švietimo objektų statyboje pasireiškia nemaža atvejų, lūdinančių apie žemą darbų kokybę, ne visada laiku įsisavinamos lėšos, skirtos mokyklų kapitaliniam ir einamajam remontui atlikti. Ne visos rajono mokyklose esančios valgyklos atitinka sanitarinius reikalavimus, kai kurios valgyklos įkurtos

ankštose, nepritaikytose patalpose.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras įpareigojo rajono Liaudies švietimo skyriaus administraciją ir pirmą partinę organizaciją sutelkti dėmesį į tai, kad ateityje būtų tobulinama skyriaus darbuotojų veikla, didesnis reiklumas būtų skiepijamas mokyklų inspektoriams, užtikrinama veiksmingesnė jų darbo kontrolė. Ruošiantis aptarti aktualius klausimus švietimo tarybos posėdžiuose arba gamybinuose pasitarimuose, būtina vengti skubotumo ir paviršutiniškumo, o tam tikslui reikia plačiau panaudoti aktyvą, giliau išanalizuoti reikalų padėtį tikrinamoje liaudies švietimo įstaigoje. objektyviai įvertinti atliktą darbą, pateikti pagrįstas išvadas ir konkrečius pasiūlymus.

Rajono Liaudies švietimo skyriaus pirminė partinė organizacija įpareigota dažniau praktikuoti veiksmingą darbo formą — komunistų ataskaitas partiniuose susi-

rinkimuose apie tiesioginių ir visuomeninių pareigų atlikimą, užtikrinti svarstomais klausimais priimamų nutarimų konkretumą ir jų vykdymo sistemingą kontrolę.

Rajono liaudies švietimo skyriaus administracijai būtina sustiprinti reiklumą ty pedagogų atžvilgiu, kurie neturį įsigiję reikiamo išsilavinimo ir pasiekti, kad mokytojų kvalifikacijos kėlimo klausimams būtų skiriamas sistemingas dėmesys.

Švietimo darbuotojų profsąjungos rajoniniame komite- tui išskeltas svarbus uždavinys — nuolat tobulinti socialistinio lenktyniavimo organizavimo formas ir metodus mokyklose, plačiau paskleisti profsąjunginių organizacijų veikloje sukaupią teigiamą patirtį, sistemingai rengti mokytojų kabinetų apžiūras-konkursus.

LKP rajono komiteto biuras įpareigojo Rajono liaudies švietimo skyrių, Rajono žemės ūkio valdybą, LLKJS rajono komitetą užtikrinti dar plautesnį tarusavio

hendradarbiavimą, o organizuojant efektyvesnį moksleivių darbinį mokymą ir profesinį orientavimą geriau panaudoti mokyklas šefuojančių ūkių galimybes mokyklų materialinės bazės stiprinimui, gamybinių brigadų bei darbo ir poilsio stovyklų veiklos tobulinimui. Reikalinga siekti, kad pilnai būtų įvykdytos pasiuntimo į kaimo proftechnines mokyklas ir žemės ūkio technikumus planinės užduotys.

Rajono liaudies švietimo skyrius įpareigotas planingiau ir operatyviau aprūpinti mokyklas mokymo priemonėmis ir ūkiniais poreikiais būtiniausiomis medžiagomis.

Rajono vykdomajam komitetui pavesta sustiprinti dėmesį, organizuojant liaudies švietimo objektuose kapitalinio remonto darbus, o taip pat geriau koordinuoti šefuojančių ūkių ir organizacijų veiklą, nukreipiant jų pastangas ir konkrečią pagalbą mokyklų materialinės bazės stiprinimui, mokytojų darbo ir buities sąlygų gerinimui.

Vyno pramonės gamybiniame susivienijime „Anykščių vynas“ įvairiuose baruose dirba trylikia Didžiojo Tėvynės karo veteranų. Su dviem iš jų norime supažindinti ir skaitytojus.

Vasilijus Parachonka, prasidėjęs Didžiajam Tėvynės karui, įsijungė į partizaninę veiklą Baltarusijoje, vėliau su ginklu rankoje kovojo už Latvijos, Lietuvos, Lenkijos teritorijų vadavimą. Jo krūtinę papuošė Didžiojo Tėvynės karo II laipsnio ordinas, daugybė medalių. Pokario metais Vasilijus kovojo su banditizmu, kaip komunistas dirbo įvairiose atsakingose pareigose. Nuo 1962 metų V. Parachonka — vyno pramonės gamybinio susivienijimo materialinio-techninio tiekimo skyriaus viršininkas.

Epifanas Berezniovas į tarybinių karių gretas įsijungė dar rūstiaisiais 1941 metais. Jo kaip kovotojo kelias vedė į Ukrainą, Baltarusiją, Pabaltijį. Už kovinius nuopelnus E. Berezniovui buvo įteikti medaliai, dalinių vadai pareiškė padėkas. O dabar už šaučių šaltkalvio-remontininko darbą ne kartą jo krūtinę papuošė soclenktyniavimo nugalėtojo ženklai.

NUOTRAUKOJE: (iš kairės į dešinę) E. Berezniovas ir V. Parachonka.

Vyt. Bagdono nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979. V. 8

PIRMOSE LINIJOSE

Nuo pat ryto snigo didelais kšniais, baltos sniegės skubėjo pridengti nuo sviedinių sproginių žaidžotą žemę. Griuvėjus, degėsių kruvas... Pirmose linijose stovėjusius karius, atremusius dar vieną hitlerininkų ataką, atėjo pakeisti kiti. Parp fronto kelių išvargintų, pailkėjusių veidų tada Jonas Vingrys pamatė Adamonių Povilą — vaikystės ir jaunystės dieną draugą. Kartu į vieną gegužinę traukdavo, ten tas pats merginas šokdindavo, paskui kartu savanoriais išėjo į frontą, o štai dabar — tuose pačiuose apkaustuose... Apsikabinę jiedu tada kaip brolis su broliu nubalsiuose, apkasų išvargintuose Kuršo laukuose. Kol susisuko machorkos sūktines, spėjo dar vienu kitu žodeliu pasikeisti. Prisiminė namiskus, gimtinę, ir, rodos, ne praėjusį vidurvasarį, o seniai, jau labai seniai ją paliko. Nuo to laiko jau tiek daug kartų buta pirmose linijose, nesuskaičiuosi kiek syk dalyvauta mūšiuose, kiltą į ataką...

— Zinai, Andrijausko Jono jau nebėra, pats mačiau, kaip į švedinys... — pasakė tuomet Povilas. — Negrįs jis jau į mūsų kaimą...

— Karas yra karas, nežinai, kur ir kada gali kulka ar skeveldra kliudyti. — atsiduso Jonas Vingrys. — O gal ir sulauksim Pergalės, liksime gyvi.

— Neilgai jau bėkariausime. Tuoj pribaigsime priešus. Jki susiliksimo Anykščių padangėje, — guodė save ir

draugą, tarsi drąsinosi prieš busimą mūšį Povilas.

Ir vienas, ir kitas vaikinai prieš atsisveikindami gilinė nuo savęs mintį, jog gal ir paskutinį kartą jie matosi. Baisu būtų pavirsti žeme, viską prarasti, kai tau dar tik dvidešimt metų. Jonui kol kas sekėsi, jau keletą kartų jam pavykdavo ištrukti iš mirties nagų, kulka pralėkdavo pro šalį. Vi-josi į fašistinių okupantų kulkos, kai Jonas kartu su Fiodoru Belousovu paspruko iš Utenos stoties, iš vagono, turėjusio juos, kaip ir daugelį kitų jaunuolių, nugabenti Vokietijon. Atrodė, kad jau nebeįsivaizduoja gyvas ten, prie Dubysos, kai tiesiog maišėsi dangus su žeme. Tikrąjį išbandymą teko patirti Jonui, ką tik papildžiusiam 16-osios lietuviškosios divizijos eiles, stojusiam į pirmąjį savo mūšį su hitlerininkais. Tiesiog kulka ir skeveldrų lietus lijo prie Siaulių, Liepojos, daug šaunių raudon-armiečių, kovos draugų ten galvas padėjo. Pasibaigdavo mūšis, ir tiesiog būdavo sunku patikėti, kad likai gyvas ir sveikas, kad mirtis praėjo pro šalį... Skaudu ir nyku pasidarydavo, kai paaiškėdavo, jog tu, su kuriais visai neseniai kalbėtasi, tabaku dalintasi, jau nebėra.

Nusimelkė širdį žinia, kad narsiąjį mirtimi krito Kuršo laukų sniegynuose Povilas Adamonis. Tas, su kuriuo taip gera būdavo bendrauti, prisiminti kartu pra-

leistas valandas, tikėtasi grįžti gimtinėn...

Po poros dienų į dar vieną ataką kilo Jonas Vingrys. Ji jam jau buvo paskutinioji. Mažai betruko, kad ir Jonas būtų amžinai atgules Kuršo žemėje. Į balkšvą, apniukusį žiemos dangų rėžėsi raketų švieta, o paskui padangė ir pusnimis nuklotus laukus suvirpino minų ir artilerijos sviedinių sproginiai. Nuo juos pusės, iš vokiečių pozicijų pliekė minosvaidžiai, įvairių kalibrų raketos. Ta ugnis priverė eju-sius į priekį karius priglusti prie speigo sukaustytos, nuo sprogimų krūpčiojančios žemės. Reikėjo žūt but pasiekti krumokšniais apaugusią aukštumėlę. Apsigobę baltais maskuojamaisiais apsiaustais vyrai atkakliai šliaužė link tos pakilumos. Bešiuoždamas į priekį Jonas Vingrys umai pajuto smugį į priekį ištiestoje, automata su-gniauzusioje rankoje. O paskui ir aštrų skausmą, pamatė pro suplėšytą milinės ranko-

vę besisunkiantį kraują. Vadinasi, sužeistas. Salimais buvę kovos draugai suveržė Jonui ranką, kad taip nekraujuotų, ir nušliaužė į priekį. Sproginiai susiliejo į vieną gaudesį, tas gaudesys tai nutoldavo, tai priartėdavo, akys darėsi tamsu, sviedinio išraustoje duobėje kiutantis Jonas Vingrys jau buvo abejingas ir stingdantis šalčiui, ir sprogimams. Regėjosi saulės nutvieksti šilai, blizgantys lyg sidabru ataus-ti Sventosios vingiai, pro patranku griausma, pro šuviu panlipas aidėjo linksma Pašilių kaimo muzikanto Prano grojama melodija, iš toli, kažkur iš anapus ataidėjo jo armonika...

Kai Jonas Vingrys pateko Vainiūdėn, karo ligoninėn, paaiškėjo, jog sužeista ranka ėmė gangrenuoti, teko ją amputuoti. Kai sužeistasis, pagaliau, atgavo sąmonę ir suprato, jog jis jau atkariavo, jog nebėra dešiniojos rankos, sunku buvo tai prapasti, kaip reikės tik su viena kairiąja dirbti, kam jis

toksai bus reikalingas? Ilgai pragulėjo Jonas ligoninėse Daugpilyje, Riazanėje. Iš pradžių net ir pavalgyti nesugebėjo kairiąja ranka, bet palaipsniui išmoko ją naudotis kaip ir dešiniąja. Vis dėlto liko gyvas... O kiek jo draugų nesulaukė Pergalės, krito dėl jos kovodami...

Grįžęs į savo, Anykščių kraštą, Jonas Vingrys kurį laiką vadovavo Miškininkų klubui-skaityklai. Čia bedirbant įj surado ir kovinis apdovanojimas — Tėvynės karo antro laipsnio ordinas. O paskui Jonas, tapęs kolūkiečiu, dirbo ten, kur reikėjo, neieškojo, kur lengviau. Stai ir dabar, jau sulaukęs žilo plauko, dirba fermų mechaniku, rūpinasi pašarų paruošimu. Kitam ir jaunam ne-lengva būtų kasdien tiek nuveikti, darbstumui su buvusiu kariu susilyginti. Kaip ir fronte, taip ir čia, kolūkinėje gamyboje, Jonas Vingrys — pirmose linijose, žengia-ukio pirmųjų gretose.

Vygandas Račkaitis „Ažuolo“ kolūkis

Anykščių krašto dainos

Panevėžio vidurinėje mokykloje lankėsi anykščių dainininkų-pasakorių grupė. Jono Biliūno šimtųjų gimimo metinių minėjimą, kurį suruošė mokykla, lyg ir pratęsė anykščių dainos.

Žiurovai gėrėjosi pagyvenusių moterų skambiomis dainomis.

Panevėžiečiai dėkingi siems dainos mylėtojams, kurie tar-tum suteikė galimą pabuvoti A. Baranausko apdailuotame šilėlyje, prie J. Biliūno „Laimės žiburio“.

E. Juznėnienė, mokytoja

Idomus susitikimas

„Aukštakalnio“ kolūkio kultūros namuose įvyko poeto satyriko Gedimino Astausko kūrybos vakaras. Svečias skaitė savo eilėraščius, pasakojo apie kūrybinius planus.

J. Keraitytė Troškūnų vidurinės mokyklos moksleivė

Lenino miesto žygdarbiui

Prieš kelerius metus, gegužės 9-ąją, atidengtas monumentas revoliucinių tradicijų miestui Didvyriui, jo žuvusiems ir gyviems gynėjams.

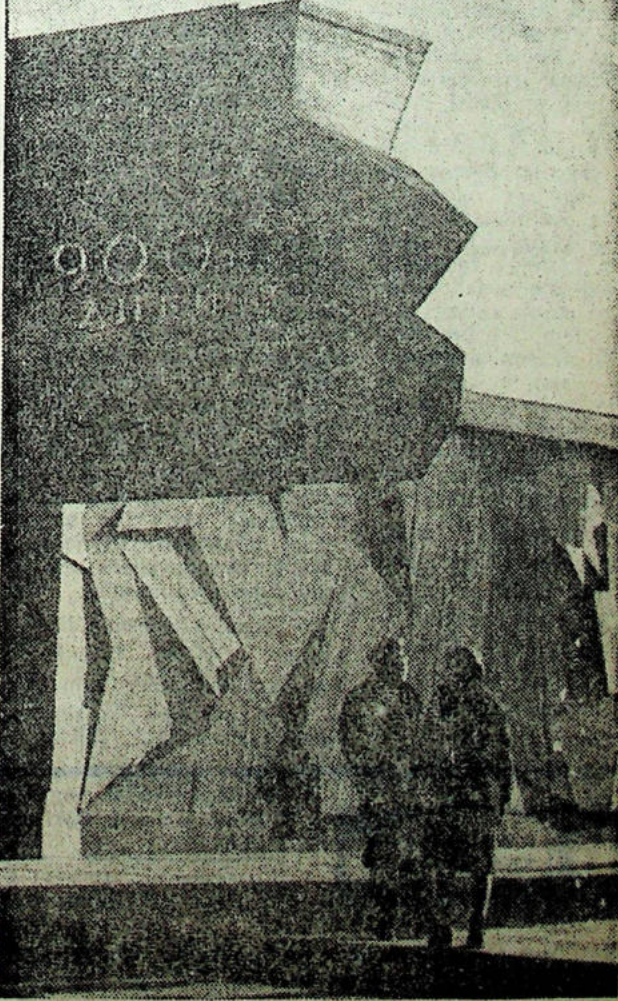
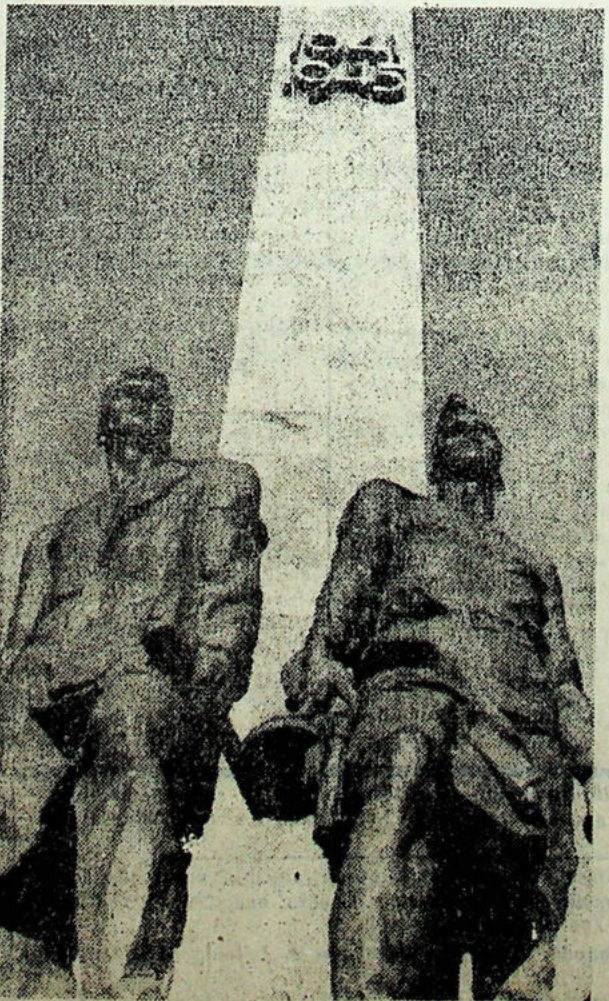
„Aukso žėri kareliško granito obeliske nepamiršamos datos „1941“ ir „1945“. Bronzinės darbininko ir kario figūros simbolizuoja tų rusių metų didvyrius.

„124 metrų skersmens žiedo centre — skulptūrinė grupė „Blokada“. Moteris su mirusiu vaiku ant rankų, žuvusiu vyru. Akyse, kietai suspaustose lūpose — begalinis skausmas ir neapykanta priešui, viltis ir tikėjimas Pergale.

„Ant perplėšto žiedo kraštų — užrašai „900 dienų“, „900 naktų“, per kurias nuo artilerijos sviedinių ir aviabombų žuvo 16.747, mirė nuo bado ir šalčio 641.803 leningradiečiai.

Pietiniais miesto vartais sutinka Leningradas svečius iš Lietuvos, kitų Pabaltijo respublikų. Sutinka sveitina žaliais prospektais, daugiaaukščiais ir... Pergalės aikšte. Trisdešimt penkeri metai po blokados neišdildė karo žaizdų. Kartų kartos mirties ir stebės leningradiečių žygdarbiu. Lenkiame galvas, miesto Didvyrio legendai, Pergalės aikštei, Pergalei.

J. Junevičiaus tekstas ir nuotraukos

Jūsų dar laukia

„Laukuose šlama žiedlapių šilkas, Ruguose melsvos vosilkos žydi“, — Liudnai dainavo sesučių pulkas Tėvynės ginti brolius lydint.

Ir palydėti, ir apraudoti Išėjo broliai drąsa ginkluoti, Kad tik tėvynę jų nedejuotu, Kad žiaurūs priešai jos neturiotų.

Ejo palikę motulę raudančią, Miškai pagelto, degė šermukšniai, Ejo per lietu, per baisią audrą, Įtužę šliaužę per baltą pusnį.

Per ugnį bėgo, per liūnus brido, Apkasuos mėlės ugnimi sildėsi, Margais laiškeliais gimtinėn skrido, Širdyje nešės tėviškos ilgesį.

Tėvų žemėj jau sprogo beržynas, Jau gojely lakštingalą suokė, Vėl atskrido laiškelis gimtinėn, Tik nelinksmas, turinio tokio:

„Nelauk, motule, nebegrįs jis, Svetima žemė priglaus kaip sūnų, Narsiai kovojęs, didvyriu kritęs, Garbė jo vardui amžiais tebuna“.

Zinia juodoji — kaip varpo dužiai Skausmą bekrastį kaip išdejuoti, Ejo motulė į girią gūdžią, Su gegutėle į iškuoli.

Rauda po visą girią aidėjo, Net vyrutėlis aukštai pragydo, Kur upeliukas ašarų liejos, Melsva žibutė šliaužė pražydo.

Isižiūrėjo mama geroji Į melsvą žiedą, kurs dangų mena Ir atsiduso, ir suvaitojo: „Tai čia juk akys sunelio mano“.

Oi daugel metų sunkių praėjo, Lekia pro šalį gervės ir žasys, Jūs pasakykit bent kauburėliui: — Jūsų dar laukia mamos ir sesės

Žydi jaunystė tėvynės soduos, Nerupestingai vaikystė krykščia, Nulenkim galvas tiems, kas kovojo, Tiems, kas išėjo ir nebegriža.

D. Juodžūnaitė „Nevėžio“ kolūkio kolūkiečiai

KELIAI MAŠINOS ŽMONĖS

ATSARGIAI, VAIRUOTOJAU!

Anykščių VRS autoinspekcijos tablo 1979 m. gegužės 1 d.

	1978		1979	
	Nuo metų pradžios	Per balandžio mėn.	Nuo metų pradžios	Per balandžio mėn.
Avarių iš viso	8	4	10	1
T. sk. dėl girtų vairuotojų kaltės	2	2	1	—
Zuvo žmonių	1	1	—	—
Sužeista žmonių	11	4	6	1
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidimų	1059	339	961	260
Sulaikyta girtų eismo dalyvių	81	36	120	56

Balandžio mėn. vyko operacija „Traktorius“. Jos metu buvo surašyti 5 reidai, kuriuose dalyvavo 30 VRS darbuotojų ir 60 visuomeninių autoinspektorių. Ypač didelės dėmesys buvo skiriamas traktorininkų drausmės keliuose. Operacijos „Traktorius“ metu buvo sulaikyti 48 traktorininkai, pažeidę eismo taisyklių reikalavimus. 19 iš jų pasirodė esą girti. Iš viso per mėnesį buvo sulaikyti 56 girti eismo dalyviai, taigi, pusantro karto daugiau, negu per praėjusių metų balandį. Ir gal kaip tik dėl to, kad buvo sustiprinta eismo kontrolė keliuose, kad daug stiklėlio mėgėjų laiku buvo pašalinta nuo transporto priemonių vairo, per balandžio mėn. dėl girtų vairuotojų kaltės neįvyko nė vienos avarijos, nenukentėjo žmonių. Taigi, jei norime, kad sumažėtų avarių ir jėse nukentėjusių žmonių skaičius, turime stiprinti kovą su eismo dalyvių girtavimu. Ypač tuo turi rūpintis ūkių ir įmonių saugaus eismo komisijos.

Gegužės mėn. 1–20 dienomis vyksta operacija „AT-

SARGIAI, VAIRUOTOJAU!“ Ši priemonė organizuota todėl, kad daugumos avarių kaltininkai yra vairuotojai. Musų respublikoje 66,4 proc. visų avarių įvyksta dėl transporto priemonių vairuotojų kaltės, o 23,2 proc. avarių kaltininkais būna girti transporto priemonių vairuotojai. Gana daug avarių padaro individualių transporto priemonių savininkai. Kas septintos šios kategorijos vairuotojų padarytos avarijos priežastimi būna vairuotojų girtumas.

Operacijos „Atsargiai, vairuotojau!“ laikotarpiui sudarytas ir rajono LDT vykdymo komiteto patvirtintas priemonių planas. Jame numatyta visa eilė reidų keliuose. Jų metu ypač kruopščiai bus tikrinama, kad transporto priemonės būtų be priekaištų techniškai tvarkingos, su prietaisų pagalba nustatoma, ar visi vairuotojai laikosi saugaus greičio, ar laisvą paros metu teisingai naudoja apšvietimo prietaisus ir t. t. Siekiant užkirsti

kelią vairuotojų girtavimui, autoukio vadovai ir saugaus eismo komisijos įpareigotos surašyti priešreidinius medicininius vairuotojų patikrinimus. Rajono VRS darbuotojai, o taip pat Automėgėjų draugijos rajono taryba bei pirminės organizacijos įpareigotos surašyti pokalbius su vairuotojais eismo saugumo klausimais. Labai svarbu, kad tokiuose pokalbiuose dalyvautų kuo daugiau automėgėjų, motociklininkų, nes dėl jų kaltės mūsų rajone įvyksta dar nemaža avarių.

Siekiant užtikrinti eismo saugumą, labai svarbus vaidmuo priklauso ūkių ir organizacijų saugaus eismo komisijoms. Ūkių ir organizacijų vadovai įpareigoti kontroliuoti, kad eismo saugumo komisijos sudarytų konkrečius darbo planus ir suderintų juos su rajono VRS autoinspekcija.

Kalbant apie saugaus eismo komisijų darbą, tenka pripažinti, kad daugelyje ūkių ir organizacijų jos nėra

pakankamai veiklios. Todėl reikia visur pasirūpinti, kad saugaus eismo komisijos turėtų kiekvienam metų ketvirčiui sudarytus, su autoinspekcija suderintus darbo planus ir nuosekliai įgyvendintu juose numatytas priemones. Tada padidintų saugaus eismo komisijų autoritetą, sustiprintų eismo saugumą ypač vidiniuose ūkių keliuose, nes kaip tik čia dažniausiai ir grubiariai pažeidžiami eismo taisyklių reikalavimai, kaip tik čia išeina nedrausmingumo mokyklą dauguma nedrausmingų transporto priemonių vairuotojų.

Nors operacija „Traktorius“ pasibaigė, bet silpninti traktorininkų darbo kontrolę neleistina. Liaudies draugovės, saugaus eismo komisijos turi pastoviai kontroliuoti, ar visi naudojami transportavimo darbai traktoriai yra techniškai tvarkingi, ar traktorininkai laikosi eismo taisyklių reikalavimų. Reikia visuomet atminti, kad bet koks aplaidumas kelyje anksčiau ar vėliau tampa skaudžia eismo nelaime.

A. Puzinas
Anykščių VRS
autoinspektorius,
P. Sniukšta,
N. Antanaitis

Reikalinga

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontora reikalingi šie darbuotojai: avarinės tarnybos vyr. meistras, vairuotojas, šaltkalviai, šaltkalvis aptarnauti Kavarsko miesto abonentus.

Kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Ubagevičiaus g. vė Nr. 11 arba skambinti telefonu 5-12-85.

Viršininkas

Anykščių MSMV reikalingi vairuotojai darbu su autotidurbtuvėmis ir dulkinėmis trąšų barstytuvu ARUP-8, o taip pat elektrikai.

Kreiptis: Anykščiai, Mechanizatorių g. vė 19, į kadru skyrių arba skambinti telefonu 5-17-36.

Valdybos viršininkas

Panevėžio Specializuotai kilnojama mechanizuotai kolonai darbu Anykščių rajone skubiai reikalingas vairuotojas.

Kreiptis į Anykščių ryšių linijų techninio cecho viršininką arba skambinti telefonu 5-12-34.

Panevėžio SKMK viršininkas

Anykščių TSO skubiai reikalingi: tekintojai, šaltkalviai, automašinių variklių surinkėjas, I-II klasės vairuotojai, ekskavatorininkai, mūrininkai, tinkuotojai.

Laikė dviejų metų bus ap rūpinami gyvenamuoju plotu.

Kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Gegužės Pirmosios 27, telef. 5-11-86, 5-19-84. Administracija

Komisijos posėdis

Įvyko eilinis rajono eismo saugumo kontrolės komisijos posėdis, kuriame buvo aptartas klausimas apie vairuotojų ruošimą Anykščių STK. Informuodamas posėdžio dalyvius apie patikrinimo rezultatus, K. Kažemėkas pažymėjo, kad Anykščių STK surašyta neblogo techninė bazė vairuotojams ruošti. Kasmet paruošiamas nemažas skaičius vairuotojų.

Tačiau ruošiant vairuotojus yra ir trūkumų. Kai kuriose grupėse egzaminus išlaiko tik 30–50 proc. kursantų. Kursantai dar nepakankamai įsisavina techniką, visa eilė net nežino daugelio automobilio agregatų paskirties. Yra trūkumų mokant praktinio vairavimo. Kai kurie instruktoriai apmoko kursantus važinėjimo technikai netvarkingais automobiliais.

Anykščių STK viršininkas A. Bražiūnas posėdžio metu nurodė, kad susipažinimui su technika programose skiriama per mažą užsiėmimų valandų. Be to, labai dažnai keičiamos apmokymo programos. Šiuo metu apmokant kursantus didžiausias dėmesys skiriamas tam, kad būsimasis vairuotojas gerai žinotų eismo taisykles, gautų pakankamai gerus praktinio vairavimo įgūdžius ir mokėtų nustatyti, ar tvarkingi stabdžiai, vairo ir kiti važiuoklės mechanizmai, nes kaip tik nuo šių dalykų žinojimo priklauso eismo saugumas.

Atsakydamas į klausimą,

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi tokių specialistų darbuotojai: vairuotojai, šaltkalviai-remontininkai, elektrikai, elektrikas derintojas, saugumo technikos inžinierius.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių. Administracija

ANTANUI SAPOLAI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, gilaus liūdesio valandą nuoširdžiai užuojautą reiskia

Kurklių kolūkio vairuotojai.

GENEJ BALCIONIENEI

Dėl mylimos motinos mirties gilia užuojautą reiskia

LAD Anykščių pirminės organizacijos saviveiklos kolektyvas.

GINTAUTUI

JURGELEVICIUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžius užuojautos žodžius.

Sodininkystės tarybinio ūkio jaunimas

Gilaus liūdesio valandą,

mirus ilgamečiui Anykščių miškų ūkio eiguliui MYKOLUI LAURIKENUI, reikiame nuoširdžiai užuojautą jo šeimai ir artimiesiems.

Anykščių miškų ūkio darbuotojai

Tragiškai mirus ALBERTUI ADAMONIUI,

nuoširdžiai užjaučiame velionės brolius ANTANĄ, VLADĄ, GINTAUTĄ ir jų tėvelius.

Dabūžių aštuonmetės mokyklos mokytojai ir mokiniai

kodėl STK paskutiniu metu nerengia vairuotojų kvalifikacijos kėlimo kursų. A. Bražiūnas pareiškė, kad nepavyksta surinkti kontingento, nes net žiemos metu, kai yra daugiau laisvo laiko, ūkių vadovai nerodo noro pasiųsti vairuotojus į kvalifikacijos kėlimo kursų.

Anykščių VRS vyr. autoinspektorius A. Baltušis atkreipė dėmesį į tai, kad būsimiesiems vairuotojams be reikalo išdalinti egzaminų bilietai. Turėdami bilietus daugelis mechanikškai „iškalta“ atsakymus, atpranta lo-giška mąstyti ir todėl sudėtingesnėje situacijoje nesusugeba gerai orientuotis.

Posėdyje buvo priimtas nutarimas, įpareigojantis STK vadovybę peržiūrėti ir sukomplektuoti instruktorių kadrus, pasirūpinti, kad jais dirbtų aukštos kvalifikacijos darbuotojai, geri dėstomo dalyko žinovai.

Be to, nutarta prašyti atitinkamas rajono organizacijas padėti STK sukomplektuoti vairuotojų kvalifikacijos kėlimo kursų.

Apie operacijos „Traktorius“ rezultatus komisiją informavo VRS autoinspektorius A. Puzinas. Be to, buvo patvirtintas priemonių planas operacijoje „Atsargiai, vairuotojau!“ laikotarpiui.

„K. d.“ Inf.

Sekantis „Kolektyvinio darbo numeris išeis gegužės 12 d.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Delekoja

Nuoširdžiai dėkojame Bražiūnams, Anykščių MSMV Troškūnui baro melioratoriams, Anykščių BGAK administracijai, mezikylos kolektyvui, kaimynams, giminiams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mumis laidojant Verutę Stasiūnienę.

Stasiūnienės ir Palabinskių šeimos

Mirus ELENAI PASKVICIENEI, nuoširdžiai užjaučiame velionės vyrą ir vaikus.

Sakalauskai, Butkevičiai, Lančickienė, Zibienė, Kepalai, M. ir L., M. ir Br. Sarakos, Šimkai, A. ir St. Petroniai

Netekus brangiausio žmogaus — motinos, liūdinčia GENE BALCIONIENE ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia LAD Anykščių būlas.

Mirus PRANUI JURGELEVICIUI, gilaus liūdesio valandą reikiame nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

Br. Paršelytė, U. Paršienė, P. Laiskūnė, J. Navašinskienė, E. Rutkauskienė

Mirus ANGELEI AUGUSTINIENEI, nuoširdžiai užjaučiame velionės šeimą ir artimuosius.

M. Melnikaitės kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Lengvatos Didžiojo Tėvynės karo invalidams

Pastaraisiais metais kooperacijos parduotuvėse ir visuomeninio maitinimo įmonėse pirmiausia aptarnaujami Didžiojo Tėvynės karo invalidai. Tačiau šiame darbe buvo ir trūkumų, todėl Lietuvos TSR prekybos ministro 1978 m. gruodžio 29 d. įsakymu yra įpareigotos rajko kooperatyvų, rajko kooperatyvų ir žvejų vartotojų kooperatyvų valdybos patikslinti kartų su kariniais kamisariais ir rajonų socialinio aprūpinimo skyriais visų grupių Didžiojo Tėvynės karo invalidų sąrašus ir gyvenamąsias vietas ir kartų su Liaudies deputatų tarybų vykdomaisiais komitetais nustatyti Didžiojo Tėvynės karo invalidų užsakymų prekių priėmimo tvarką.

Liaudies deputatų tarybų vykdomiesiems komitetams galėtų būti pasiūlyta pasirūpinti, kad maisto prekės I ir II grupės Didžiojo Tėvynės karo invalidams būtų pristatytos į namus, neimant už šį aptarnavimą mokesčio.

Taip pat priešsventines dienas (Naujųjų metų, Tarybinės Armijos, Kovo 8-osios, Gegužės Pirmosios, Pergalės, Didžiojo Spalio metinės) visų grupių Didžiojo Tėvynės karo invalidai gali duoti išankstinius užsakymus geresnio asortimento maisto produktams. Viešinėse parduotuvėse galima duoti išankstinius užsakymus padidintos paklausos pramoninėms prekėms, kaip baldams, kiliams, spalvotiems televizoriams, radijo imtuvams, šaldytuvams ir kitoms prekėms asmeniniams ir šeimoms narių bendram naudojimui. Už minėtų grupių invalidų aptarnavimą parduotuvėse yra atsakingi parduotuvės direktoriai, vedėjai arba jų pavaduotojai. Parduotuvės atitinkamais skelbimais turi nuolat informuoti Didžiojo Tėvynės karo invalidus apie papildomus aptarnavimus.

Kooperacijos sistemoje dirbančius Didžiojo Tėvynės karo invalidus reikia pirmos eilėje aprūpinti keliaisiais į sanatorijas, poilsio

namus, turistines keliones po Tarybų Sąjungą, kovų ir darbo šlovės vietas, padėti gauti sklypelius kolektyviniuose soduose, įsigyti su renkamu namukus, statanties namus, padėti pervežti statybines medžiagas, padėti remontuoti butus ir kt.

Visos įstaigos, organizacijos, įmonės ir ūkiai turi jautriai rūpintis Didžiojo Tėvynės karo invalidais ir dalyviais, stengis kuo geriau, kultūringiau patenkinti jų reikmes.

Nuo 1979 m. sausio 1 d. I ir II grupės Didžiojo Tėvynės karo invalidams gyvenamam plotui apšildyti skiriamas kuras su 50 proc. nuolaida.

Didžiojo Tėvynės karo invalidai ir karo dalyviai pensininkai, gavę iš Karinio komisariato pažymą apie dalyvavimą Didžiajame Tėvynės kare, turi užsiregistruoti rajono Socialinio aprūpinimo skyriuje.

VI. Kernagis
Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87852

Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.021 Uzasak Nr. 772

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбы» («Коллективный труд») — орган Анкичяйского районного комитета КП Литвы и Анкичяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)